

РЕШЕНИЕ

№ 390

гр. София, 23.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-14, в публично при закрити врати заседание на двадесет и първи февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Петя Г.ева

при участието на секретаря Капка Н. Лозева
като разгледа докладваното от Петя Г.ева Търговско дело № 20221100901037
по описа за 2022 година

Производството е по молба за откриване на производство по несъстоятелност по чл.625 от ТЗ вр. с чл.607а, ал.1 вр. чл.608, ал.1 и ал.2 от ТЗ и чл.742, ал.1 ТЗ.

Молителят "П. БГ" ООД твърди, че е кредитор на „П.Б.“ ЕООД по три договора за наем на строително оборудване, сключени в периода от 08.10.2019 г. до 13.11.2019 г. и допълнителни споразумения към тях, по силата на които дружеството предоставило за ползване подедни П., както и за монтаж, демонтаж на същите и транспорт срещу наемна цена и уговорено с договора възнаграждение. Твърди се, че въпреки че длъжникът не е изпълнил договорните си задължения да заплати уговорената цена и възнаграждение, като поради забавата дължи и неустойка съгласно чл.17, ал.3 от Договора.

Считано от 06.08.2020 г. и към настоящия момент задълженията му към „П. БГ" ООД възлизат на 551370,47 лв. общо, от които - 144244, 32 лв., дължими за наем на подедни платформи по трите договора, ведно със споразумения, посочени по-горе и сумата в размер на 407126,15 лв. - общ размер на неустойката по трите договора. На 08.04.2022 г. „П. БГ" ООД е отправило покана до ответното дружество за заплащане на дължимите към м. април 2022 г. суми, която покана е получена от страна на „П.Б." ЕООД на 12.04.2022 г., но въпреки това то не предприело никакви действия по погасяване на задълженията си.

Въпреки многократните опити на молителя за уреждане на отношенията между страните по договорите, от страна на ответното дружество не последвало плащане на дължимите суми. С молба за обезпечение на бъдещ иск до Софийски градски съд, по която било образувано ч.гр.д. № 105/2022 г. по описа на СГС, III б състав, с определение на съда от 06.01.2022 г. било допуснато обезпечение на бъдещия иск, чрез заповед върху вземанията на ответното дружество в подробно посочените банки и дружества за електронни пари. Въз основа на издадената по делото обезпечителна заповед беше образувано изп. д. № 42/2022 по описа на ЧСИ Стоян Якимов, рег. № 844, с район на действие СГС. След извършените справки се установило, че длъжникът има няколко банкови сметки, част от които закрити, а по вземанията по останалите има наложени множество предходни запори. Твърди се, че ответникът е спрял плащанията си към молителя. Последното извършено от ответника е от

10.07.2020 г.

С оглед на изложеното, считат че по отношение на длъжника „П.Б.“ ЕООД са налице условията по чл. 608 ТЗ, тъй като същото не е в състояние да изпълнява изискуемите си парични задължения, породени от сделките му с молителя. Вземанията на „П. БГ“ ООД от „П.Б.“ ЕООД произтичат от търговски сделки, с настъпил падеж по всяка една от тях, а длъжникът е в забава повече от една година и видно от представените писмени доказателства е в невъзможност да извърши необходимите плащания, поради липса на средства. От направените по горепосоченото изпълнително дело справки се установи, че длъжникът е в невъзможност да изпълнява текущите си задължения, за което свидетелстват множеството наложени запори - над 5. Видно от последно обявения годишен финансов отчет на дружеството към 31.12.2020 г. ответникът има над 6000000 лв. задължения, в това число данъчни и към доставчици. Наред с горното, на основание чл. 182, ал. 3, т. 2 ДОПК ответното дружество присъствало в данъчните регистри на длъжниците, които нямат имущество, върху което да се наложи обезпечение и нямат вземания към банки и трети лица от месец юли 2020 г. до 30.04.2022 г. Размерът на публичните задължения, съгласно списъкът на длъжниците по чл. 182, ал. 3, т. 2 ДОПК на НАП възлизал на 292964 лв. Предвид големите размери на задължението на ответното дружество, липсата на плащане и липсата на имущество, което да покрие неговите задължения, твърди, че ответника е в условията на свръхзадължнялост, на основание чл. 742, ал. 1 ТЗ.

МОЛИ съдът да обяви неплатежоспособността, съответно свръхзадължнялостта на „П.Б.“ ЕООД, ЕИК ****, представлявано от К.С. - управител със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. ****, Бизнес сграда **** и да откриете производство по несъстоятелност по отношение на ответното дружество с всички произтичащи от това правни последици. Претендират сторените в настоящото производство разноски.

Ответникът оспорва молбата, като твърди, че не са налице законовите предпоставки за обявяването му в несъстоятелност.

Съдът, като прецени доводите на страните и събраните по делото, включително по почин на съда, доказателства и като съобрази вписванията и обявяванията в търговския регистър, съобразно изискванията на чл. 235 ГПК, приема следното от фактическа и правна страна:

От представените по делото писмени доказателства и вписванията в Търговския регистър по делото се установи, че страните са търговци и страни по сключени договори за наем на П., монтаж, демонтаж и транспорт, от 08.10.2019 г. – 2 бр. и договор от 13.11.2019 г., които са търговски сделки по см. на чл.286, ал.1 ТЗ. От заключението по допуснатата СФИЕ се установи, че всички фактури – 15 бр. за наем на строително оборудване, демонтаж и монтаж и транспорт от обект на обща стойност 135080, 16 лв. с ДДС са фактурирани от молителя, осчетоводени и включени в дневниците за продажби и справки-декларации по ЗДДС. Също така от заключението и от представените с писмо от НАП от 21.07.2022 г. доказателства се установява, че те са осчетоводени и от длъжника, включени са в дневниците на покупките и са подадени за справка- декларация (вж. л.22 от основното заключение на вещото лице). Дружеството длъжник е ползвало и данъчен кредит по тях в размер на 22513, 36 лв. От заключението на СФИЕ е видно, че размерът на непогасените задължения на „П.Б.“ ЕООД, ЕИК **** възлиза на 143 112, 16 лева. Това обстоятелство е видно от кредитното салдо на *сметка 4011 Доставчици - контрагент П. БГ ООД*, което е представено в оборотна ведомост на длъжника, за периода 01.01.2022 -17.10.2022г. Съгласно така представената оборотна ведомост, през настоящата 2022г. няма натрупани обороти по *сметка 4011 Доставчици - контрагент П. БГ ООД*, длъжникът не е извършвал погасявания към молителя през 2022г. Налице е кредитно салдо, т.е. задължение към „П. Бг“ ООД, чийто

размер към 17.10.2022 г. възлиза именно на 143 112,16 лева. От извършената проверка **в счетоводството на молителя** се установява, че размерът на осчетоводеното от молителя вземане към „П.Б.“ ЕООД, по процесните 15 бр. фактури, **възлиза на 135 080,16 лева** с вкл. ДДС. При проверката **в счетоводството на молителя** се установява, че същият е осчетоводил изискуемо вземане към „П.Б.“ ЕООД и по други фактури, извън гореописаните процесни такива, **на обща стойност 6 652,80 лв. с ДДС**

От заключението на вещото лице се установява, че начислената съгласно сключените 3 бр. договори за наем неустойка за забава възлиза общо на 407 342, 19 лв., както следва: по договор №160/19 – 38846, 10 лв., по договор № 161/19 – 175278, 59 и по договор № 164/19 – 193217,49 лв. С допълнителното и повторно заключение на вещото лице по СФЕ по задачи №5 че от анализ на годишните финансови отчети на длъжника се установява, че размерът на задълженията на „П.Б.“ ЕООД, за анализирания период е общо 1792 х. лв. към 31.12.2018 г., 3029 хил лв. към 31.12.2019 г., 5451 х.лв. към 31.12.2020 г., 6188 х.лв. към 31.12.2021 г. и 5363 х. лв. към 30.09.2022 г. Размерът на задълженията към **доставчици** на ответното дружество, към 17.10.2022г. възлиза на 1 064 193, 90 лв., като кредитори и размер са посочени в табл. на л.2 от допълнителното заключение. От тях 3 024 500, 28 лв. са задължения към клиенти към 30.09.2023 г. , 280 128, 24 лв. задължения към Държавата, 273 495, 70 ЛВ. – за лихви.

От заключението на вещото лице се установява, че коефициента на обща ликвидност за целия период е над 1 – (табл. на л.13 от допълнителното заключение). Достигнатите коефициенти за бърза ликвидност за периода също в рамките на приетите, като този показател сочи, че длъжникът е в състояние бързо да погаси своите текущи задължения. За период от 2019 -30.09.2022 г. коефициентите за незабавна ликвидност са под референтните стойности от 0,5 -0, 7. От допълнителното заключение е видно, че коефициентът за абсолютна ликвидност също е под 0, 3 за периода от 2019-30.09.2022 г. Относно коефициентите за финансова автономност и задлъжнялост, също са под референтните стойности (л.15 и л.16 от заключението). Дружеството има недостиг на краткотрайни материални активи за периода. Предвид големия обем от информация, данните по извършените плащания - размерът и датата на плащанията и към кои кредитори са направени, са представени в приложение към допълнителна СФИЕ. Съобразно представените от ответника счетоводни записи на плащанията, общият им размер, за периода 01.01.2021 - 30.09.2022г., **възлиза на 3 272 867,70 лева**, подробно представени в приложения от № 1 до № 5, както следва:

Приложение № 1 - Плащания към доставчици;

Приложение № 2 - Плащания към доставчици по аванси;

Приложение № 3 - Плащания към НАП;

Приложение № 4 - Плащания към други кредитори;

Приложение № 5 - Плащания за лихви и банкови такси, в които вещото лице посочва извършените плащания към кредитори за периода от 01.01.2021 г. до 30.09.2022 г. Същите са отчетени по сметка 503 и сметка 504. Изяснява се, че за периода от 01.01.2022 г. до 30.09.2022 г. се наблюдава спад на осчетоводените от ответника задължения с 13, 33 %.

В съдебно заседание от 21.02.2023 г. вещото лице изяснява, че при тези показатели на коефициентите за обща и бърза ликвидност, дружеството е могло да погаси текущите си задълженията към кредитори за целия период. То може да се справи с текущите разплащания.

По делото са представени и приети ГФО на дружеството – длъжник, справка от КАТ за собственост на МПС. Също така са представени и справка от КЧСИ (л.256) за образувани и висящи изпълнителни дела.

При така установеното от фактическа страна, съдът приема следното: Предпоставки за откриване на производство по несъстоятелност спрямо длъжника са установените в разпоредбите на чл.608, чл.625, ал.1 и чл.631 от ТЗ, съответно и чл.742 от ТЗ, а именно: 1. Да е подадена до компетентния по смисъла на чл.613 от ТЗ съд молба от някое от лицата посочени в чл.625 от ТЗ, съответно от лицата по чл.742, ал.2 от ТЗ; 2. Длъжникът да е търговец по смисъла на чл.1 от ТЗ; 3. Да е налице изискуемо задължение на длъжника по търговска сделка или публичноправно задължение към държавата и общините, свързано с търговската му дейност или задължение по частно държавно вземане или за изискуеми и неизпълнени задължения за изплащане на трудови възнаграждения към най-малко 1/3 от работниците и служителите, което не е изпълнено повече от 2 месеца (чл. 608, ал. 1 от ТЗ); 4. Да е налице неплатежоспособност на длъжника по смисъла на чл.608, ал.1 от ТЗ или да се установи свръхзадължеността му съгласно чл.742, ал.1 от ТЗ, ако той е корпоративно търговско дружество; 5. Затрудненията на длъжника да не са временни по арг. чл.631 от ТЗ.

Съгласно разпоредбата на чл. 608, ал. 1, т. 1 ТЗ неплатежоспособен е търговец, който не е в състояние да изпълни изискуемо парично задължение, породено от или отнасящо се до търговска сделка, включително нейната действителност, изпълнение, неизпълнение, прекратяване, унищожаване и разваляне, или последиците от прекратяването ѝ. Посочената разпоредба установява следните материално-правни предпоставки за откриване производство по несъстоятелност поради неплатежоспособност: длъжникът следва да е търговец; молителят следва да има изискуемо парично вземане по търговска сделка или то да е възникнало вследствие нейното неизпълнение или разваляне; ответникът да не е в състояние да го плати. Съгласно разпоредбата на чл. 608, ал. 1 ТЗ неплатежоспособността, като материалноправната предпоставка за откриване на производството по несъстоятелност, представлява обективно финансово-икономическо състояние на длъжника, характеризиращо се с трайна невъзможност за изпълнение на изискуеми парични задължения, за погасяване на тези задължения към кредиторите чрез наличните краткотрайни и реално ликвидни активи. Израз на тази обективна невъзможност е и спиране на плащанията към определена дата, но не съобразно конкретно извършено или неизвършено плащане по вземане на определен кредитор, а чрез установяване доколко спирането на плащанията представлява израз на общото икономическо състояние на длъжника. Поради това за определяне на неплатежоспособността е необходимо да се установи трайно обективно състояние на невъзможност на длъжника да погасява задълженията си по чл. 608 ТЗ чрез коефициентите за ликвидност, събираемост и финансова

автономност/задлъжнялост.

По въпроса "следва ли състоянието на неплатежоспособност да се определя в зависимост от конкретно извършено или неизвършено плащане по вземането на определен кредитор и кое именно "спиране на плащанията" е израз на трайно и обективно състояние на неплатежоспособност" е формирана константна практика на ВКС, обективирана в решения на ВКС решение № 115/25.06.2010 г. по т. д. № 169/2010 г. на ВКС, ТК, II т. о., решение № 33/07.09.2010 г. по т. д. № 915/2009 г. на ВКС, ТК, II т. о., решение № 90/20.07.2012 г. по т. д. № 1152/2011 г. на ВКС, ТК, I т. о., решение № 44/04.07.2012 г. по т. д. № 983/2011 г. на ВКС, ТК, I т. о., решение № 202/10.01.2014 г. по т. д. № 1453/2013 г. на ВКС, ТК, II т. о., решение № 80/08.10.2015 г. по т. д. № 1565/2014 г. на ВКС, ТК, I т. о. и други. В посочените решения е изразено становището, че неплатежоспособността по смисъла на чл. 608, ал. 1 ТЗ е обективна невъзможност на търговеца да изпълнява задълженията си, т. е. спирането на плащанията да не се дължи на причини от субективен характер, а на липсата на краткотрайни активи с достатъчна степен на ликвидност, които да са достатъчни за покриване на краткосрочните му задължения. Прието е, че неплатежоспособността се определя въз основа на преценката на цялостното икономическо състояние на търговското дружество – длъжник, посредством коефициентите на ликвидност, събираемост и финансова автономност/задлъжнялост, чрез които се установява обективната трайна неспособност на длъжника да погасява своите краткосрочни /текущи/ задължения с краткотрайните /текущи/ активи.

От доказателствата по делото и изслушаните заключения на съдебно икономическа експертиза, по делото се установи, че ответникът не е платил изискуемо парично задължение към кредитора – търговец. Състоянието на неплатежоспособност обаче следва да се определи с оглед на цялостното икономическо състояние на длъжника, а не само с оглед на конкретно извършено или неизвършено плащане, нито с оглед на последното извършено плащане към конкретно определен кредитор. В този смисъл Решение № 348 от 19.02.2019 г. на ВКС по т. д. № 1022/2018 г., II т. о., ТК.

Съгласно презумпцията на чл.608, ал.3 от ТЗ неплатежоспособността се предполага, когато търговецът е спрял плащанията на задължения от посочения в чл.608 ТЗ вид. Спирането на плащанията към отделен кредитор, съответно датата на последното извършено плащане към кредитор/и сами по себе си, без изследване на причините за тях, не са достатъчна база за определяне на икономическото състояние на длъжника. Изложеното произтича и от разпоредбата на чл. 608, ал. 3 ТЗ, предвиждаща, че спиране на плащанията може да е налице и когато длъжникът е платил или е в състояние да плати частично или изцяло вземания на определени кредитори.

Установените от закона презумпции служат за разпределение на доказателствената тежест при доказване на състоянието на неплатежоспособност на търговеца, поради което и ответникът носи тежестта да докаже по делото, че затрудненията му са временни. В тежест на длъжника-ответник по молбата е да докаже, че е изпълнил задължението или че разполага с имущество достатъчно за покриване на задълженията му без опасност за интересите на кредиторите. Длъжникът трябва чрез пълно обратно доказване да обори установената от закона презумпция като докаже, че е платежоспособен и е в състояние да изпълни задълженията си.

За да се прецени дали е оборена от длъжника презумпцията по чл. 608, ал. 3 ТЗ, установяваща, че неплатежоспособността се предполага, по делото следва да се установи какво е било икономическото и финансово състояние на длъжника с оглед коефициентите за обща, бърза, незабавна и абсолютна ликвидност, и какво е съотношението им, както и моментът на спиране на плащанията на длъжника с оглед определянето на началната дата на неплатежоспособността. В съдебната практика относно значението на коефициентите за ликвидност и останалите икономически показатели в производството, образувано по молба за откриване на производство по несъстоятелност, се приема следното: "По правило коефициентът на обща ликвидност се явява основен показател за състоянието на неплатежоспособност при действителна ликвидност на всички елементи от краткотрайните активи, участващи при формирането му. Липсва ликвидност, когато няма търсене на пазара на конкретните материални запаси или краткосрочни инвестиции, съответно е налице несъбираемост или обезценка на краткосрочните вземания, като от значение за установяването им са коефициентите на обръщаемост на съответния актив. В тази хипотеза водещ ще е този от другите показатели за ликвидност /бърза, незабавна, абсолютна/, при изчисляването на който включените активи, могат реално да бъдат трансформирани в парични средства и състоянието на неплатежоспособност следва да се приеме за установено, ако с тези активи предприятието не може да посрещне краткосрочните, съответно текущите си задължения.

Когато коефициентът на обща ликвидност е съответен на базовия за отрасъла, но стойността на коефициент на бърза, незабавна или абсолютна ликвидност е под стойността, характерна за отрасъла, следва да се установи конкретната причина за това. Коефициентите на финансова автономност/задлъжнялост са помощни и лошите им стойности при добри показатели на ликвидност не сочат на наличие на състояние на неплатежоспособност на търговеца, а са единствено индичия за евентуално настъпване на това състояние в бъдеще. " – вж. Решение № 71/30.04.2015 г. по т. д. № 4254/2013 г. на ВКС, ТК, I т. о. Също така при установяване на икономическото състояние на търговското дружество – длъжник и преценка на коефициентите на ликвидност и финансова автономност/задлъжнялост, следва да бъде съобразено и изразеното в решение № 32/17.06.2013 г. по т. д. № 685/2012 г. на ВКС, ТК разбиране относно съотношението на актива и пасива, залегнало в изчислението на коефициентите за ликвидност на дружеството, да бъде отчетена реализируемостта на актива, неговата ликвидност. В разглеждания случай, и при преценка на помощния показател на бърза ликвидност, който е в приетата граница от не по-малко от 0,6 – 0,7, те показват добро финансово състояние на дружеството. При установяване на състоянието на неплатежоспособност по чл.608, ал.1 ТЗ и неговия начален момент, следва да се извърши анализ, дали предприятието има достатъчно налични краткотрайни активи, с които да посрещне краткосрочните /текущи задължения, на база реалната ликвидност от икономическа гледна точка на тези активи - възможността им да се преобразуват за кратък период от време в парични средства на цена, близка до справедливата пазарна стойност. От заключението на вещото лице се установява, че за изследвания период краткотрайните активи съставляват 100 %, 99, 89 %, 99, 93 %, 90, 97 % и 90, 84 % от общо активите на дружеството. От извършения от вещото лице икономико-финансов анализ на състоянието на „П. БГ“ ЕООД за периода се установи, че коефициентите на обща и бърза ликвидност са в норми, което сочи че длъжникът е бил в състояние бързо да погаси своите текущи задължения. Дружеството е погасило свои задължения и освен това тенденцията е на намаляване на пасивите му. С оглед на изложеното, съдът намира, че след като всички коефициенти на обща и бърза ликвидност са в нормалните/препоръчителни стойности, то не може да се направи извода дружеството е декапитализирано. Дружеството може да поеме плащанията и да покрива задълженията си.

С оглед на изложеното, съдът намира, че не е налице състояние на неплатежоспособност, нито на свръхзадлъженост по см. на чл. 742, ал. 1 ТЗ, тъй като

неплащането на задължения на търговеца не в резултат на трайна и обективна негова невъзможност да покрива паричните си задължения.

Следва да се постанови решение, с което молбата да бъде отхвърлена и в тежест на молителя да се присъдят сторените от ответника разноски.

Воден от горното съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ молба от „П. БГ“ ООД с ЕИК **** с вх.№ 35157/07.06.2022 г. за откриване на производство по несъстоятелност срещу „П.Б.“ЕООД с ЕИК ****.

ОСЪЖДА „П. БГ“ ООД с ЕИК **** да заплати на „П.Б.“ЕООД с ЕИК **** сумата от 600 лв. разноски по делото, на основание чл. 78, ал. 3, вр. чл. 81 от ГПК, вр. чл. 621 от ТЗ.

Решението подлежи на обжалване пред Софийския апелативен съд в седмодневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____